

[Sigsgaard.]

en amerikansk-kinesisk krig? Det fik vi heller ingen orientering om; jeg synes ellers, det må være interessant for tinget og offentligheden at vide, hvor vidt vore forpligtelser i henhold til NATO-traktaten strækker sig.

Da jeg nu er ved alle de spørgsmål, som regeringen ikke vil besvare eller ikke hidtil har villet besvare, så skal jeg lige minde om, at jeg stadig ikke har fået noget svar fra statsministeren, som jeg i går spurgte, om baseaftalen mellem USA og Danmark om Grønland kunne opsiges, hvis Danmark på et tidspunkt træder ud af NATO, eller om den skal forblive i kraft lige så længe som NATO; det sidste tyder baseaftalen nemlig på. Men det kom der heller intet svar på.

Ministeren for nedrustningsspørgsmål sagde, at han ikke havde ofret tid på at undersøge, om modtagerne af den danske u-landsbistand er øst- eller vestvendte, og det skal jeg selvfølgelig ikke benægte, når ministeren siger det. Den tendens til fordel for vestorienterede u-lande, der i hvert fald for mig er tydelig, må jo så skyldes et mærkeligt tilfælde. Men når ministeren nævner, at den del af de vestlige landes u-landsbistand, der går over FN, vel i hvert fald ikke er politisk ensidig, altså vestvendt, så må jeg igen minde om, at i hvert fald de midler, der passerer verdensbanken, i høj grad placeres politisk ensidigt. Men den diskussion kan vi måske fortsætte ved en anden lejlighed.

I samme forbindelse kan jeg måske sige, at netop afsnittet om FN i SFs dagsorden nok burde uddybes og kunne fortjene en grundig debat, for vi bør vel sikre os, at FN-midlerne bruges rigtigt. Men vi vil stemme for SFs dagsorden, og ganske særlig, kan jeg sige, sætter vi pris på punkt 2 i den.

Hvad angår socialdemokratiets dagsordensforslag, må vi sige, at der også er meget godt i det. Vi er kun ked af, at socialdemokratiet ikke havde sådanne radikale ideer, da de havde regeringsmagten, for da kunne de jo have været gennemført — det er forskellen. Men VS kan altså stemme for denne dagsorden. Det nævnes heri, at spørgsmålet om NATO-landenes våbenleverancer til Grækenland skal rejses

i NATO's ministerråd. Det giver jo anledning til at spørge, om hr. Per Hækkerup virkelig tror, at det skulle være muligt, når det ikke engang var muligt for Danmark og Norge i sin tid at få selve kuppet i Grækenland behandlet i NATO-rådet. Ja, man kunne ikke engang få lejlighed til at give sit syn på dette kup til kende i NATO-rådet. Hvordan tror man så, det nu skulle være muligt at få dette punkt om våbeneksporten behandlet? Der behandles, så vidt man kan skønne, kun spørgsmål, som USA og måske England er enige i skal behandles. Men tanken er jo smuk.

Det nævnes også i dagsordensforslaget, at NATO-udenrigsministrene skal diskutere arten af de våben, der bruges mod afrikanerne i Portugisisk Afrika; man skulle hellere se at få strømmen af NATO-våben til brug mod afrikanerne standset. Når udenrigsministeren her siger, at han vender sig mod det portugisiske kolonistyre — det var vist i hvert fald indholdet af ministerens udtalelser — så klinger det altså lidt hult i mine øren, for samtidig har ministeren jo ingen indvendinger imod, at Højgaard & Schultz støtter Angola med en havn til 50 mill. kr., eller har han? Og samtidig har ministeren ingen planer om at støtte frihedskæmpernes bevægelser i Portugals kolonier. En repræsentant for dem, dr. Mondlane, var i Danmark sidste år, og jeg tror, det var meget begrænset, hvad han kunne opnå af tilsagn om støtte. Der er ingen planer om at støtte frihedsbevægelserne, men man støtter undertrykkerne. Eller har ministeren planer om at støtte frihedsbevægelserne? I så fald tror jeg tinget ville være interesseret i at høre det. Jeg gætter på, at vi ikke rigtig får svar på de sidste spørgsmål, for samtidig med at ministeren udtaler sympati med de undertrykte, så støtter han og regeringen og Danmark undertrykkerne; det kan ikke bortforklares; der er ingenting at have sympatien i.

Om regeringspartiernes dagsordensforslag må jeg sige, at jeg synes, det er vattet. Venstre og de konservative har talt om styrkelse af NATO, altså mere militær; det har man talt om her i dag. De har ikke sagt meget om FN, men nogle kunne ord om FN i en dagsorden lyder jo bedre end krav om større militærudgifter. I dagordensforslaget påstås det også, at regeringens politik til-